

UOHSX00FP9TU

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0203/2021/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-02677/2022/162

Brno 7. 2. 2022

V řízení o rozkladu ze dne 30. 12. 2021, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **Siemens Healthcare, s.r.o.**, IČO 04179960, se sídlem Budějovická 779/3b, Michle, 140 00 Praha 4,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0328/2021/VZ, č. j. ÚOHS-42917/2021/500/Alv ze dne 15. 12. 2021, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 6. 8. 2021 na návrh výše jmenovaného navrhovatele ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Nemocnice Na Homolce**, IČO 00023884, se sídlem Roentgenova 37/2, 150 00 Praha – Motol, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 11. 8. 2021 doc. JUDr. Petrem Šustkem, Ph.D., advokátem, ev. číslo ČAK 13453, IČO 71447351, se sídlem Veleslavínova 59/3, 110 00 Praha 1,

učiněných v otevřeném řízení zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody a smlouvy o výpůjčce s názvem „**Reagenční činidla a spotřební materiál pro biochemická a imunochemická vyšetření včetně bezplatné zápůjčky plně automatizované analytické linky**“, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 14. 5. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 17. 5. 2021 pod ev. č. zakázky Z2021-017614, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 19. 5. 2021 pod ev. č. 2021/S 096-250434,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0328/2021/VZ, č. j. ÚOHS-42917/2021/500/Alv ze dne 15. 12. 2021

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Nemocnice Na Homolce, IČO 00023884, se sídlem Roentgenova 37/2, 150 00 Praha – Motol, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 11. 8. 2021 doc. JUDr. Petrem Šustkem, Ph.D., advokátem, ev. číslo ČAK 13453, IČO 71447351, se sídlem Veleslavínova 59/3, 110 00 Praha 1 (dále jen „**zadavatel**“) – zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ dne 14. 5. 2021 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem uzavření rámcové dohody a smlouvy o výpůjčce s názvem „Reagenční činidla a spotřební materiál pro biochemická a imunochemická vyšetření včetně bezplatné zápůjčky plně automatizované analytické linky“, přičemž toto oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 17. 5. 2021 pod ev. č. zakázky Z2021-017614, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 19. 5. 2021 pod ev. č. 2021/S 096-250434 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Z čl. I. bodu 2.2 „Vymezení předmětu plnění“ zadávací dokumentace vyplývá, že „[p]ředmětem plnění této veřejné zakázky je *dodávka reagenčních činidel a spotřebního materiálu pro biochemická a imunochemická vyšetření včetně bezplatné zápůjčky plně automatizované analytické linky pro OKBHI Nemocnice Na Homolce, a to po dobu trvání rámcové dohody ode dne nabytí její účinnosti.*“
3. Dne 16. 7. 2021 byly zadavateli doručeny námitky navrhovatele – Siemens Healthcare, s.r.o., IČO 04179960, se sídlem Budějovická 779/3b, Michle, 140 00 Praha 4 (dále jen „**navrhovatel**“), jimiž brojil proti zadávacím podmínkám.
4. Zadavatel navrhovatelem podané námitky rozhodnutím ze dne 29. 7. 2021 (dále jen „**rozhodnutí zadavatele o námitkách**“) odmítl.
5. Vzhledem k tomu, že se navrhovatel s rozhodnutím zadavatele o námitkách neztotožnil, podal dne 6. 8. 2021 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgánu příslušnému podle § 248 zákona k doзору nad dodržováním pravidel stanovených tímto

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 56 odst. 1 zákona.

zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne.

II. Napadené rozhodnutí

6. Dne 15. 12. 2021 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0328/2021/VZ, č. j. ÚOHS-42917/2021/500/Alv (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem rozhodl, že se návrh navrhovatele podle § 265 písm. a) zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
7. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že zadavatel dostatečně odůvodnil jím nastavené technické podmínky a že požadavky vycházely z jeho odůvodněných potřeb. Za takové situace tedy nelze dle Úřadu dospět k závěru, že zadavatel bezdůvodně omezil hospodářskou soutěž. Současně Úřad posoudil zákonnost rozhodnutí zadavatele o námitkách a neshledal rozpor s požadavky zákona.

III. Rozklad navrhovatele

8. Dne 30. 12. 2021 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 15. 12. 2021. Rozklad tak byl podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

9. Navrhovatel podaným rozkladem napadá postup Úřadu co do posouzení dle navrhovatele nedostatečného vypořádání námitek zadavatelem. Navrhovatel nesouhlasí zejména se závěry Úřadu učiněnými v bodech 82 až 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
10. Navrhovatel dále uvádí, že Úřad sám v bodě 83 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, „*že vypořádání zadavatele v rozhodnutí o námitkách se především ve vztahu k první z kombinací požadavků spočívající v požadavku na automatizaci a zároveň připuštění možnosti samostatně stojícího alikvoteru může zdát příliš obecné. Zadavatel by měl přistoupit k vypořádání konkrétněji, přičemž je zřejmé, že konkrétnější odůvodnění nabídnout mohl.*“ S ohledem na uvedený závěr Úřadu pak měl, dle navrhovatele, Úřad přistoupit ke zrušení rozhodnutí o námitkách, aby nedostatečné vypořádání námitek dopadlo procesně na zadavatele a bylo naopak šetřeno právo navrhovatele rozhodnout se na základě přiměřeného zdůvodnění zadavatele, zda podá návrh k Úřadu.
11. Dle navrhovatele je určitá základní úroveň racionální, objektivní, a především věcné argumentace zákonnou náležitostí odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Pokud tedy Úřad sám v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že (minimálně) vůči jednomu ze dvou (samostatně stojících) okruhů napadaných zadávacích podmínek bylo zdůvodnění odmítnutí námitek příliš obecné a zadavatel mohl konkrétnější odůvodnění poskytnout, pak navrhovatel považuje za logické, aby Úřad rozhodl o uložení nápravného opatření spočívajícího ve zrušení rozhodnutí zadavatele o námitkách.
12. Navrhovatel namítá, že vzhledem k postupu Úřadu je však „trestán“ propadnutím kauce za rozhodnutí podat návrh k Úřadu, přestože pro řádné rozhodnutí, zda je silně omezující

požadavek zadavatele odůvodněný a zda tedy má přezkum „šanci“, neměl navrhovatel, jak Úřad sám uznal, dostatečné podklady, ač je zadavatel poskytnout mohl a měl.

Závěr rozkladu

13. Navrhovatel na základě výše uvedené argumentace navrhuje, aby Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o námitkách, neboť zadavatel toto rozhodnutí nedostatečně odůvodnil.

IV. Řízení o rozkladu

14. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, ta však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, přičemž bylo přihlédnuto k návrhu rozkladové komise a učiněn následující závěr.
16. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které bylo přistoupeno k potvrzení napadeného rozhodnutí a k zamítnutí rozkladu navrhovatele.

V. K námitkám rozkladu

17. S ohledem na námitky rozkladu, lze mít za to, že navrhovatel věcně akceptoval posouzení Úřadem co do nastavení technických podmínek zadavatelem, neboť proti němu neuplatnil žádné námitky. Navrhovatel podaným rozkladem napadá postup Úřadu v rozsahu posouzení rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele. Navrhovatel zejména nesouhlasí se závěry Úřadu uvedenými v bodech 82 až 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
18. Předseda Úřadu tak považuje za vhodné na tomto místě učinit dílčí závěr, že Úřad provedl rozsáhlé dokazování a případ věcně správně posoudil, když konstatoval, že kombinace technických podmínek nebyla zadavatelem stanovena bezdůvodně, tedy že zadavatel stanovením těchto zadávacích podmínek bezdůvodně neomezil hospodářskou soutěž zvýhodněním konkrétního dodavatele, resp. znevýhodněním některých potencionálních dodavatelů (viz § 36 odst. 1 zákona).
19. Z komentářové literatury se k ustanovení § 36 odst. 1 zákona podává následující: *„Je tedy nesporné, že po zadavateli nelze spravedlivě požadovat, aby stanovené zadávací podmínky měly na všechny dodavatele stejný dopad. Nicméně případné omezení by mělo být vždy odůvodnitelné oprávněnými potřebami zadavatele. Jinými slovy, zadavatel může ve smyslu komentovaného odstavce 1 omezit hospodářskou soutěž o veřejnou zakázku prostřednictvím zadávacích podmínek, ale musí unést důkazní břemeno, že se nejedná o bezdůvodnou překážku v hospodářské soutěži dodavatelů o veřejnou zakázku, resp. že se nejedná o bezdůvodné přímé*

či nepřímé konkurenční zvýhodnění (protěžování) určitého dodavatele či skupiny dodavatelů stanovenými zadávacími podmínkami.“ (srov. Dvořák, D., Machurek, T., Novotný, P., Šebesta, M. a kolektiv. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 212.). Předseda Úřadu má za to, že zadavatel unesl důkazní břemeno ohledně důvodnosti zadávacích podmínek, konkrétně technických podmínek stanovených v čl. 2.2 zadávací dokumentace a v Příloze č. 2 zadávací dokumentace a jejich kombinací. Úřad správně konstatoval, že kombinace technických podmínek stanovených zadavatelem vycházela z objektivně zdůvodnitelných potřeb zadavatele, tedy ačkoli zadavatel omezil svými požadavky okruh účastníků zadávacího řízení, nejednalo se o bezdůvodnou překážku soutěže mezi dodavateli.

20. S ohledem na námitky rozkladu navrhovatele bude dále posouzena navrhovatelem tvrzená nedostatečnost vypořádání námitek.
21. Předseda Úřadu předně uvádí, že souhlasí s tvrzením navrhovatele, že institut námitek má sloužit jako hlavní prostředek obrany proti domnělému porušení zákona úkonem zadavatele, které by mělo být vyřešeno primárně mezi zadavatelem a stěžovatelem v zadávacím řízení, nikoliv až ve správním řízení před Úřadem.
22. V tomto kontextu je pak třeba vnímat zákonem kladený požadavek, aby se zadavatel v rozhodnutí o námitkách podrobně vyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Účelem požadavku na toto podrobné a srozumitelné vyjádření je donutit zadavatele poskytnout takové množství informací v takové kvalitě, aby mohl stěžovatel kvalifikovaně zvážit, zda zadavatel skutečně pochybil či nikoliv, dále také předběžně posoudit úspěšnost případného návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, a v poslední řadě se na základě takové úvahy informovaně rozhodnout, zda návrh podá či nikoliv. Předseda Úřadu rovněž dává za pravdu navrhovateli v tom, že zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele znamená určité náklady a ztracený čas jak pro zadavatele, tak pro stěžovatele (navrhovatele).
23. S ohledem na právě uvedené by měla být argumentace zadavatele uvedená v rozhodnutí o námitkách pokud možno co nejvíce komplexní a měla by reagovat na veškerý jejich podstatný obsah. Úvahy zadavatele musí být přezkoumatelné jak co do důvodů, tak do srozumitelnosti.
24. Navrhovatel v rozkladu poukazuje na bod 83 odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž se v kontextu závěru učiněného v tomto bodě domnívá, že Úřad shledává vypořádání námitek jako nedostatečné a Úřad tedy měl dle navrhovatele rozhodnout o zrušení rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele.
25. Úřad v bodě 83 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že „dává za pravdu navrhovateli a uvádí, že vypořádání zadavatele v rozhodnutí o námitkách se především ve vztahu k první z kombinací požadavků spočívající v požadavku na automatizaci a zároveň připuštění možnosti samostatně stojícího alikvoteru může zdát příliš obecné. Zadavatel by měl přistoupit k vypořádání konkrétněji, přičemž je zřejmé, že konkrétnější odůvodnění nabídnout mohl. To vyplývá z vyjádření zadavatele k návrhu a dále ze sdělení zadavatele v odpovědi na žádost Úřadu. Konkrétní úvahy zadavatele jsou však i přes úspornost z rozhodnutí seznatelné.“

26. Podle § 36 odst. 1 zákona platí, že zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.
27. Námitka navrhovatele týkající se požadavku zadavatele na různé varianty alikvoteru tak míří svojí podstatou právě k ustanovení § 36 odst. 1 zákona. Pokud by totiž zároveň platilo, že požadavky zadavatele bezdůvodně omezují hospodářskou soutěž, znamenalo by to, že byl porušen § 36 odst. 1 zákona.
28. S ohledem na § 245 odst. 1 zákona, který požaduje, aby se zadavatel vyjádřil ke všem namítaným skutečnostem, bylo třeba se k takto nastoleným námitkám vyjádřit co do namítaného omezujícího vlivu těchto požadavků na hospodářskou soutěž (tj. vyloučení stěžovatele a ostatních dodavatelů ze soutěže o veřejnou zakázku). U takto nastolených námitek je dále rozhodující fakt, že je to zpravidla zadavatel, kdo nejlépe zná každodenní realitu své činnosti, a tedy nejlépe zná i své skutečné potřeby. Je to tedy právě zadavatel, který zná pravý důvod svých požadavků. Stěžovatel naopak realitu činnosti zadavatele do podrobností nezná, pročez je zcela legitimní požadovat po zadavateli, aby stěžovateli dopodrobna vysvětlil, o jaké konkrétní potřeby opírá své požadavky.
29. Předseda Úřadu konstatuje, že je vždy třeba podrobně a srozumitelně odůvodnit vypořádání těch námitek, které míří proti takovému tvrzenému jednání zadavatele, které by představovalo porušení zákona. Ty jsou totiž základem námitek a nebudou-li přesvědčivě vypořádány, mohou se stát základem návrhu na zahájení správního řízení před Úřadem.
30. Navrhovatel v námitkách k tvrzené diskriminační povaze požadavku na „dopravníkovou automatizaci“ v kombinaci se samostatnou preanalytikou uvedl následující:

„Je zcela zřejmé, že stanovené požadavky na „automatizaci“, které nicméně z tohoto požadavku (nelogicky) vyjímají část preanalitického (sic!) vybavení (aliquoter), fakticky směřují k specifickému konstrukčnímu řešení jednoho konkrétního výrobce, resp. kopírují vlastnosti jím nabízeného vybavení tak, aby se v zadání objevily požadavky na specifika konstrukční filozofie daného výrobce, ale zároveň se zohlednily i nedostatky jeho specifického řešení (tzv. off-line alikvoter). Takto specifikované požadavky na přístroje z pohledu praxe v provozu příslušného oddělení zdravotnického zařízení nepřinášejí žádnou medicínskou ani provozní výhodu. Naopak, značně omezují možnosti dalších dodavatelů účinně se veřejné zakázky účastnit.

Z hlediska principů zákona je pak rozhodující to, že zadavatel tím, že připouští off-line alikvoter, naprosto neguje výhody „automatizace“, které se logicky projeví právě pouze v případě, že je proces automatizován jako celek, nikoli v případě, kdy je dílčí segment procesu analýzy vyjmut a je třeba jej provést zvlášť, mimo „linku“. Tím se z požadavku na „automatizaci“ zbytku procesu stává samoučelný požadavek bez praktického významu, a tedy ve smyslu zákona se jedná o požadavek, který, v rozporu s ust. § 36 odst. 1 zákona, bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručuje konkurenční výhodu, resp. vytváří bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.

Celkově lze konstatovat, že zadavatelem zvolený popis se vymyká zákonným mantinelům a je jako takový ve svém detailu v rozporu s výše odkazovaným ust. § 36 odst. 1 zákona. Zadavatel by, v rámci zákonných mantinelů požadavků na výkon či funkci, logicky neměl

přistoupit k popisu poptávaného řešení prostřednictvím konkrétních požadavků na uspořádání či konstrukční řešení přístroje, pokud má řádné uspokojení jeho medicínské a provozní potřeby možnost popsat obecně jinak a má garantovanou obdobnou „kvalitu na výstupu“. Ta je v daném případě, vzhledem k přísným regulatorním požadavkům v této oblasti samozřejmě zajištěna i přístroji všech ostatních výrobců, pracujícími v jiném uspořádání. Vzhledem k výše uvedenému je stěžovatel přesvědčen, že pokud by zadavatel na této koncepci požadavků na partikulární detaily celkového řešení setrval, pak by zadávací podmínky byly v rozporu se zákonem, neboť z výše uvedeného je patrné, že se opět jedná zcela jednoznačně o požadavky, které 1) nemají v rámci celkových podmínek veřejné zakázky reálné objektivní opodstatnění z pohledu plnění potřeb zadavatele a 2) jsou způsobilé značně omezit hospodářskou soutěž. Kumulativním splněním těchto dvou předpokladů je naplněna rozhodovací praxí a judikaturou vymezená definice zakázané tzv. nepřímé diskriminace ve smyslu § 6 zákona.“

31. Ve zde projednávaném případě byl tedy zadavateli navrhovatelem vytýkán požadavek na možnost různých variant alikvoteru, který dle navrhovatele požaduje bezdůvodně a s omezujícím dopadem na hospodářskou soutěž. Dovojuje, že zadavatel míří na jednoho konkrétního dodavatele, neboť požadavky kopírují vlastnosti jednoho výrobku a eliminují jeho nedostatky tím, že umožňují použití off-line alikvoteru. Lze tedy shrnout, že zadavateli bylo navrhovatelem vytýkáno porušení zákona v § 36 odst. 1 zákona.
32. Dále namítal navrhovatel rovněž to, že „[z]adavatel vymezil v ZD (blíže příl. č. 2 ZD) požadavek na 'Záložní pre- a post-analytický systém', který má být tvořen samostatnými přístroji ('...fyzicky nepřipojený...').

Tento požadavek je třeba pro pochopení námítky spojit s kontextem požadavku zadavatele uvedeným v čl. 2.2. odst. V ZD – 'analytický systém bude umístěn do stávajících prostor laboratoře OKBHI NNH bez nutnosti stavebních úprav – bourání zdí, úprava přiček atd.', kdy zadavatel nepřipouští jakoukoli, ani minimální dispoziční úpravu, byť by byla naprosto finančně a technicky zajištěna dodavatelem.

Takto koncipované požadavky je pak třeba konečně dát do souvislosti s dvěma objektivními skutečnostmi ohledně 'relevantního trhu' v této oblasti:

- a) *I při velice detailní znalosti trhu není stěžovateli známo žádné obdobné pracoviště (obdobné zpracovávané objemy, význam pro provoz poskytovatele, význam poskytovatele jako takového atd.), kde by bylo takto 'přezálohováno'. Nejen z porovnání s jinými poskytovateli, ale i při odborném posouzení potřeb provozu zadavatele považuje stěžovatel za nepochybné, že požadavek zadavatele je neodůvodněný a pro jeho provoz racionálně neodůvodnitelný.*
- b) *Požadované přístroje v 'samostatně stojícím' provedení mají určité, na trhu obecně známé, vnější rozměry. Spol. Beckman Coulter disponuje shodou okolností přístroji, jejichž vnější rozměry jsou menší než u ostatní konkurence.*

Tato kombinace 4 rozhodujících skutečností (velice nenápadně) konstituuje situaci, kdy zadavatel vymezuje naprosto nestandardní, byť na první pohled bez znalosti kontextu možná pochopitelný, požadavek, který je ale v kombinaci s ostatními popsány skutečnostmi značně diskriminační, neboť tuto požadovanou (objektivně neodůvodnitelnou) kombinaci

přístrojů do daného prostoru bez jakýchkoli (jinak objektivně možných) úprav místnosti nelze u výrobků jiných, než spol. Beckman Coulter vměstnat.“

33. Zadavatel první námitku navrhovatele (uvedenou v bodě 31 tohoto rozhodnutí) odmítl s následujícím odůvodněním:

„Zadavatel v technických parametrech zadávací dokumentace (Příloha č. 2, řádek 27) uvádí: '... Alikvoter může být součástí automatického systému, nebo může být řešen jako samostatně stojící bez fyzického připojení k automatickému analytickému systému.' K námitce stěžovatele zadavatel uvádí, že v zadávacích podmínkách zadavatel naopak připouští možnost různých variant, a to jak on-line, tak i off-line řešení alikvoteru. Zadavatel má za to, že tímto požadavkem nebyl okruh účastníků veřejné zakázky v žádném případě nijak omezen, naopak, okruh účastníků byl rozšířen tak, aby se veřejné soutěže mohli zúčastnit dodavatelé, kteří jsou schopni zadavateli nabídnout některé z požadovaných řešení.

K námitce stěžovatel ohledně výhody samostatně stojící pre-analytiky, kdy stěžovatel rozporuje výhodu samostatně stojící pre-analytiky a doslova uvádí, že tato varianta neguje výhody automatizace, které se podle názoru stěžovatele projeví pouze v případě, kdy je proces automatizován jako celek, zadavatel uvádí, že samostatný laboratorní proces je individuální a specifický pro každou laboratoř. Zadavatel má tedy legitimní právo sestavit zadávací podmínky veřejné zakázky v závislosti na svých potřebách. Námitku stěžovatele, že zadávací podmínky zadavatel koncipoval v rozporu s § 36 odst. 1 zákona tak, aby vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže či by dokonce zaručovaly konkurenční výhodu, považuje zadavatel za spekulativní.“

34. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách odmítl také druhou námitku navrhovatele (viz bod 33 tohoto rozhodnutí) týkající se kombinace prostorových požadavků, a to následujícím způsobem:

„Laboratoř zadavatele je špičkové zdravotnické zařízení, poskytující péči s maximální možnou mírou kvality, ke které patří i garance a spolehlivost doby odezvy (TAT). Z těchto důvodů zadavatel v zadávacích podmínkách požaduje zálohu nejen analyzátorů, ale také u pre- a post-analytiky. Zadavatel má za to, že pakliže je technický požadavek splnitelný i v rámci ekonomické náročnosti řešení, pak neexistuje důvod pro tvrzení o 'přezálohování', tak jak stěžovatel uvádí.

K námitce stěžovatele ohledně velikosti přístroje, zadavatel uvádí, že podle veřejně dostupných informací existuje na trhu více dodavatelů, kteří deklarují menší zařízení (a to jak analyzátory, tak i pre- a post-analytická zařízení), než ta, kterými disponuje výrobce Beckman Coulter. Námitku stěžovatele zadavatel považuje za spekulativní a odmítá ji.

K námitce stěžovatele ohledně diskriminačního požadavku zadavatele na umístění analytického systému do stávajících prostor bez nutnosti stavebních úprav, resp. rozporu s § 6 zákona, zadavatel uvádí, že již v přípravné fázi předmětné veřejné zakázky zohlednil stávající prostorové možnosti laboratoře. Pro umístění analytické linky vyčlenil zadavatel v prostorách laboratoře právě takovou místnost, která svou plochou dostatečně odpovídá požadovanému předmětu plnění, v této místnosti nejsou umístěny žádné další dělící příčky, které by bránily bezproblémové instalaci linky. Zvětšení prostoru místnosti zásahem do další místnosti není možné, jelikož v této místnosti jsou umístěny další analyzátory.“

35. V první řadě bylo podstatou tvrzení navrhovatele to, že požadavky zadavatele nepřiměřeným způsobem omezují hospodářskou soutěž, neboť je umožněno dodání off-line alikvoteru, na druhém místě pak podle navrhovatele kombinací s požadavky místnosti, do které má být pořizované plnění umístěno, společně s nemožností úprav a bourání v těchto prostorách zadavatele, směřují podmínky veřejné zakázky k jedinému dodavateli, na kterého současně poukazoval.
36. Zadavatel na tyto námitky navrhovatele reagoval odpovídajícím způsobem, a to předně tak, že současné umožnění on-line a off-line varianty není způsobilé omezit okruh dodavatelů, neboť větší množinou v úvahu připadajících řešení je naopak hospodářská soutěž rozšiřována – v daném případě tedy není zřejmé, jak mohl kteréhokoliv dodavatele diskriminovat. Zároveň zadavatel odůvodnil, proč není možné provést v jeho prostředí stavební úpravy zmiňované navrhovatelem, přičemž ačkoliv v rámci následného správního řízení odpovídal na dotazy Úřadu ve větší míře podrobností, nemění to nic na tom, že námitky navrhovatele, i vzhledem k jejich značné míře obecnosti, náležitě zodpověděl. Následné dokazování Úřadu, provedené v rámci přezkoumávaného správního řízení, bylo vedeno jiným směrem, a sice zda jsou požadavky zadavatele důvodné ve vztahu k umožnění off-line alikvoteru.
37. Předseda Úřadu na tomto místě konstatuje, že zadavatel představil v rozhodnutí o námitkách ucelený argumentační systém (viz body 33 a 34 tohoto rozhodnutí) a navrhovatel tak měl dostatečné indicie o tom, že by návrh mohl být Úřadem zamítnut. Jelikož tedy zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách uvedl důvody, pro které technické podmínky nevytváří v rozporu s § 36 odst. 1 zákona bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, nelze jeho rozhodnutí o námitkách označit za nedostatečné. Přestože Úřad v napadeném rozhodnutí shledal, že zadavatel mohl poskytnout konkrétnější zdůvodnění, popsané odůvodnění má takovou kvalitu, aby bylo možno kvalifikovaně zvážit úspěšnost dalších postupů navrhovatele a současně označit rozhodnutí zadavatele o námitkách za souladné se zákonem.
38. Předseda Úřadu má za to, že nejsou dány důvody pro zrušení rozhodnutí o námitkách. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách, přestože spíše obecné, dává navrhovateli jednoznačnou odpověď na to, proč postup zadavatele nevedl k vytvoření bezdůvodných překážek hospodářské soutěže a zvýhodnění konkrétního dodavatele, tedy že zadavatel nepostupoval v rozporu s § 36 odst. 1 zákona, když možnost různých variant řešení alikvoteru (on-line i off-line/samostatně stojící) okruh účastníků veřejné zakázky naopak rozšiřuje, přičemž prostorové požadavky jsou stejně jako nemožnost jejich další úpravy rovněž vysvětleny. Zásadní podstata argumentů zadavatele, pro které nevyhověl námitkám navrhovatele, je tak v poskytnutém rozhodnutí o námitkách každopádně přítomna.
39. Nutno rovněž dodat, že navrhovatel v návrhu na zahájení správního řízení ani požadavek na zrušení rozhodnutí zadavatele o námitkách nevyslovil, pouze poukázal na obecnost zadavatelových tvrzení v rozhodnutí o námitkách. Rozkladová argumentace se tak jeví jako účelová, aby se navrhovatel vyhnul propadnutí kauce do státního rozpočtu, když Úřad návrh podle § 265 písm. a) zákona zamítl.
40. K výše uvedenému lze shrnout, že navrhovatelem uplatněné námitky nebyly shledány důvodnými a že se lze plně ztotožnit se závěry Úřadu uvedenými v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Úřad v rozsahu vedeného správního řízení zjistil takový skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, na zjištěný skutkový stav aplikoval relevantní ustanovení

zákona, řádně označil všechny podklady, ze kterých při vydání napadeného rozhodnutí vycházel, načež uvedl skutečnosti, které z těchto podkladů zjistil a na jejichž základě dospěl ke svým závěrům. Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval, řádně odůvodnil jejich použití a výsledné napadené rozhodnutí tak je logické, srozumitelné a plně přezkoumatelné.

VI. Závěr

41. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, byl učiněn závěr, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. doc. JUDr. Petr Šustek, Ph. D., advokát, Veleslavínova 59/3, 110 00 Praha 1
2. Siemens Healthcare, s.r.o., Budějovická 779/3b, Michle, 140 00 Praha 4

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy